

Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In qua tractatur de Sacramentis in Genere, & duobus primis in specie

Bosco, Jean a

Lovanii, 1665

Index Et Ordo Disputationum, Sectionum, Et Conclusionum, Quæ in hac
prima Parte continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73340)

INDEX ET ORDO
DISPUTATIONUM,
SECTIONUM,
ET
CONCLUSIONUM,

Quæ in hac prima Parte continentur,

DISPUTATIO I.

DE SACRAMENTIS IN GENERE.

SECTIO PRIMA.

DE *Essentia Sacramenti.* pag. 4.

CONCL. I. Sacramentum congruentissimè ad usum modernum Ecclesiæ definitur: Res, vel ceremonia sacra, sensibilis, legitimè ac stabiliter instituta ad significandam veram sanctitatem, vel gratuitum Dei effectum, & ad conferendam, vel eam, vel saltem convenientem statui Ecclesiæ tunc existentis. pag. 5.

CONCL. II. Sacramentum novæ Legis est signum præctum gratiæ sanctificantis, vel gratuiti Dei effectus. pag. 9.

CONCL. III. Sacramenta veteris Legis (exceptâ forsan Circumcisione & alio remedio peccati originalis) solum analogicè conveniunt cum nostris in ratione Sacramenti. Equidem quodam sensu propriè sunt Sacramenta. pag. 12.

SECTIO SECUNDA.

De Sacramentorum Institutione. p. 14.

CONCL. I. Auctoritas instituendi Sacramenta nequit ullâ potentiâ competere puræ creaturæ. pag. 16.

CONCL. II. Omnia Sacramenta novæ Legis immediate instituit ipse Christus. pag. 20.

CONCL. III. Pro statu Innocentiæ nullum fuit institutum Sacramentum; neque eo perseverante probabilius fuisset institutum ex illis, quæ de facto sunt vel fuerunt. pag. 22.

CONCL. IV. In Lege naturæ nullum fuit Sacramentum propriè dictum, præter remedium peccati originalis. pag. 25.

CONCL. V. Remedium legis naturæ ante Circumcisionem consistebat in sensibili, certo ac determinato signo. pag. 26.

CONCL. VI. Probabilior est sententia affirmans Circumcisionem & aliud remedium peccati originalis fuisse Sacramentum efficax ex opere operato. pag. 30.

SECTIO TERTIA.

De Materia & Forma Sacramentorum Novæ Legis. pag. 38.

CONCL. I. Omnia novæ legis Sacramenta rebus ut materia, & verbis ut forma perficiuntur, non verò intrinsecè constituuntur. pag. 39.

CONCL. II. Res & verba in Sacramentis intelliguntur determinata ex institutione Christi, quàmvis non æqualiter in omnibus. Verba item non concionatoria dumtaxat, sed consecratoria. pag. 47.

CONCL.

INDEX DISPUTATIONUM.

CONCL. III. Ad valorem Sacramenti requiritur coexistentia materiæ & formæ, in Eucharistia physica, in reliquis sufficit moralis. pag. 51.

CONCL. IV. Mutatio substantialis materiæ vel formæ reddit Sacramentum invalidum, secus accidentalis. Illa semper est mortalis, hæc frequenter. pag. 52.

SECTIO QUARTA.

De Causalitate & Effectu Sacramentorum. pag. 57.

CONCL. I. Omnia Sacramenta novæ Legis conferunt gratiam, idque ex opere operato. pag. 58.

CONCL. II. Nullum est Sacramentum quod gratiam physicè producat, & eadem est ratio characteris ac corporis Christi in Eucharistia. pag. 64.

CONCL. III. Sacramenta novæ Legis quæ solo numero differunt, semper quantum est ex se conferunt æqualem gratiam; quæ verò specie, inæqualem. pag. 77.

CONCL. IV. Singula Sacramenta præter gratiam habitualem conferunt auxilia quædam specialia, quibus homo juvetur ad cuiusque finem obtinendum, cum eadem proportionem æqualitatis vel inæqualitatis, quæ gratiam habitualem. pag. 81.

CONCL. V. Fidei est Baptismus, Confirmationem & Ordinem imprimere characterem; quamquam hoc ipsum neque experientia vel ratione, neque auctoritate Scripturæ aut Sanctorum Patrum evidenter necessariò possit probari. pag. 82.

CONCL. VI. Congruum est ponere characterem formaliter in voluntate. pag. 87.

CONCL. VII. Character de potentia ordinaria, est indelebilis, etiam post mortem. pag. 90.

CONCL. VIII. Character non est relatio realis, multò minùs rationis; sed forma realis absoluta. pag. 92.

CONCL. IX. Character est qualitas, & quidem tertiæ speciei si sequamur hodiernam divisionem; secundæ verò vel primæ, si Aristotelicam. pag. 97.

CONCL. X. Sacramenta tunc solùm conferunt gratiam habitualem (eadem est ratio de characterem) quando post realem sui susceptionem completè significant: auxilia verò specialia tempore opportuno, dummodò gratia habitua-
lis non sit amissa. pag. 102.

SECTIO QUINTA.

De Dispositione requisita ad gratiam Sacramentorum. pag. 107.

CONCL. I. Sacramenta sive in eodem subjecto, sive

in diversis, causant inæqualem gratiam, quando dispositiones recipientium sunt inæquales. pag. 108.

CONCL. II. Adultus peccator nullo casu reportabit fructum ex Sacramento sine actu supernaturali, qui communiter erit perfecta contritio, vel imperfecta, quæ attritio dicitur. pag. 110.

CONCL. III. Contritio charitate perfecta non est necessaria dispositio in Sacramentis mortuorum, neque mediæ necessitate, neque præcepti. pag. 112.

CONCL. IV. Confirmatio, Eucharistia, Extrema Unctio, Ordo & Matrimonium primariò sunt instituta ad augmentum gratiæ, adeoque præsupponunt statum gratiæ in recipiente. pag. 114.

CONCL. V. Omnia Sacramenta vivorum secundariò causant primam gratiam in subjecto disposito per veram attritionem supernaturalem. pag. 116.

CONCL. VI. Eucharistia debet subinde moribundo administrari, quamvis existimetur esse in statu peccati mortalis: Extrema Unctio nunquam, si aliquo casu sine prævio signo doloris possit absolvi. pag. 121.

CONCL. VII. Ad dignam & fructuosam Eucharistiæ (eadem est ratio aliorum Sacramentorum) susceptionem non requiritur in homine iusto præter intentionem actualis aliqua devotio. pag. 122.

SECTIO SEXTA.

De Reviviscencia Sacramentorum. pag. 124.

CONCL. I. Sacramentum Baptismi validè collatum, si propter fictionem seu obicem in suscipiente repertum informe fuerit, id est, gratiam sanctificantem (characterem semper imprimi) non contulerit, eam conferet postea, cum fictio seu obex sublatus fuerit, & ita revivifcet. ibid.

CONCL. II. Baptismus revivifcit ad omnem effectum, quem habuisset, si à principio legitime fuisset susceptus. pag. 132.

CONCL. III. Baptismus revivifcit ad majorem vel minorem gratiam secundum præsentem dispositionem subjecti. pag. 134.

CONCL. IV. Si obex fuerit negativus, sufficit attritio, sin verò positivus, opus est contritione vel confessione. pag. 136.

CONCL. V. Habere effectum gratiæ recedente fictione seu obice, soli convenit Baptismo, non autem alijs Sacramentis. pag. 140.

SECTIO

INDEX DISPUTATIONUM.

SECTIO SEPTIMA.

De Ministro Sacramentorum. pag. 142.

CONCL. I. Ordinarius minister Sacramentorum ex vi presentis institutionis est solus homo viator ratione utens. *ibid.*

CONCL. II. Nulla fides aut bonitas ministri requiritur ad valorem Sacramenti. pag. 146.

CONCL. III. Ad valorem Sacramentorum requiritur in ministro intentio saltem faciendi quod facit Ecclesia. pag. 151.

CONCL. IV. Intentio faciendi quod facit Ecclesia, non est voluntas solum faciendi serio actum illum externum, sed est intentio efficiendi verum Sacramentum, sive utendi verbis illis & rebus secundum institutionem Christi, hoc est, eo modo, quo Ecclesia sive universalis, sive particularis, aut etiam parochus; aut alia persona valide conficiens Sacramentum, illis utitur. pag. 152.

CONCL. V. Cum voluntate non conferendi effectum Sacramenti stat intentio faciendi quod facit Ecclesia. pag. 158.

CONCL. VI. Intentio Sacramenti debet esse directa, hoc est, collatio Sacramenti debet esse libera in se, & non tantum in causa, v. g. in ebrietate in illum finem intenta, ut in ea Sacramentum conferatur. pag. 162.

CONCL. VII. Sola habitualis intentio non sufficit ad validam administrationem Sacramenti, quod consistit in usu. pag. 166.

CONCL. VIII. Ad valorem Sacramenti non requiritur intentio actualis, sed sufficit virtualis. pag. 170.

CONCL. IX. Omnia Sacramenta valide ministrantur sub conditione de presenti vel praterito: solum Matrimonium recipit conditionem de futuro, id est, suspensivam valoris. pag. 173.

CONCL. X. Intentio faciendi quod facit Ecclesia, necessario debet esse circa materiam determinatam. pag. 178.

CONCL. XI. Peccat mortaliter qui absque necessitate conficit Sacramentum in malo statu, praesertim si ex officio ad id est consecratus. pag. 179.

CONCL. XII. Ministrans indigno quodcumque Sacramentum peccat mortali sacrilegio, & saepe scandalo, nisi iusta causa excuset. pag. 190.

CONCL. XIII. Publicè indignus, etiam publicè;

occultè indignus non nisi occultè est repellendus à Sacramento, ad quod quilibet jus habet, puta à Sacramento Eucharistiae. pag. 192.

CONCL. XIV. Ad evadendam propriam mortem illicitè das hostiam non consecratam pro consecrata, licetè contrahis Matrimonium sine intentione conficiendi Sacramentum. pag. 197.

CONCL. XV. Ab Ordine & Matrimonio publicè repellitur, cujus impedimentum occultum potest probari. Ordinariè tamen licet Matrimonium cum peccatore. pag. 200.

CONCL. XVI. Minister non potest adhibere materiam aut formam Sacramenti solum probabilem, quando commodè potest adhibere certam. pag. 204.

SECTIO OCTAVA.

De Suscipiente Sacramentum. pag. 210.

CONCL. I. Adultus qui numquam consentit, sed penitus contradicit, invalide suscipit Sacramentum, quod consistit in usu. *ibid.*

CONCL. II. Ut adultus valide suscipiat Sacramentum, non sufficit quòd non repugnet seu quòd habeat se merè negativè, sed debet consentire saltem implicite & habitualiter, non in actionem solum externam, sed in ipsum Sacramentum. pag. 212.

CONCL. III. Ad licitam receptionem Sacramenti requiritur dispositio ad effectum gratiae, aliàs peccatur sacrilegio mortali, nisi necessitas excuset. pag. 223.

CONCL. IV. Licetè petitur Sacramentum à quolibet sua culpa indigne ministrato; modò id suadeat notabilis utilitas. pag. 225.

CONCL. V. A ministro non toletato seu vitando non nisi in periculo mortis licetè petis Baptismum, Pœnitentiam & verosimiliter Eucharistiam: subinde etiam Extremam Unctionem. pag. 230.

CONCL. VI. Excommunicatus toleratus non aliter, quàm quivis malus minister, est declinandus; ut proinde possit etiam bonis praeponi, si creditur bonus esse. pag. 233.

CONCL. VII. Sacramenta novae Legis, nec plura, nec pauciora sunt quàm septem; videlicet Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia, Extrema Unctio, Ordo & Matrimonium. pag. 235.

DISPU-

INDEX DISPUTATIONUM.
DISPUTATIO II
DE SACRAMENTO
BAPTISMI.

SECTIO PRIMA.

DE Institutione & Materia Baptismi. pag. 238.

CONCL. I. Primum omnium Sacramentorum locum tenet Baptismus, plenè à Christo institutus paulò postquam à Joanne fuit baptizatus. pag. 239.

CONCL. II. Materia remota Baptismi est aqua vera & naturalis. pag. 244.

CONCL. III. Materia proxima Baptismi est ablutio tum activa, tum passiva. pag. 248.

CONCL. IV. Ad validum Baptismum requiritur ablutio notabilis tam quoad partem corporis, quam quantitatem aquæ. pag. 250.

CONCL. V. Perinde est ad valorem Sacramenti, an ablutio fiat per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur. pag. 253.

CONCL. VI. Ablutio occisiva valida est, tam illa, quæ fit levi aspersione, quam projectione pueri in flumen. pag. 255.

CONCL. VII. Difficulus ostenditur ex ratione abluitionem occisivam, v. g. projectionem parvuli in flumen cum certa ejus submersione, semper esse illicitam. pag. 257.

CONCL. VIII. Ablutio in Sacramento Baptismi una sit vel trina, secundum consuetudinem Ecclesiæ. pag. 264.

CONCL. IX. Finita formà cum prima abluitione essentiali, perficitur Sacramentum, sic ut alia non sint Sacramenti pars, nec sit in potestate ministri effectum Sacramenti eoque suspendere. pag. 265.

SECTIO SECUNDA.

De forma Baptismi. pag. 269.

CONCL. I. Valet forma Græcorum, quæ hujusmodi est: *Baptizatur talis servus Christi in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.* Qui tamen in Ecclesia Latina eà uteretur, graviter peccaret. ibid.

CONCL. II. Ut forma Baptismi valeat, debet exprimere actionem ministri. pag. 270.

CONCL. III. Invalidè confertur Baptismus non expressè, ly *Te*, aut alijs verbis æquivalentibus, personà suscipientis. pag. 274.

CONCL. IV. Formà Baptismi essentialiter requirit invocationem SS. Trinitatis per distincta nomina singularum personarum. pag. 276.

CONCL. V. In nominibus Genitoris, Geniti & Spirati non setvatur forma Baptismi à Christo instituta. pag. 281.

CONCL. VI. Nuda transpositio personarum non invalidat formam. Hæc forma ad minus est dubia: *Ego Patris baptizo te in nomine Filij, & Spiritus sancti.* pag. 284.

SECTIO TERTIA.

De Effectu & necessitate Baptismi. pag. 285.

CONCL. I. Baptismus efficit remissionem omnis culpæ originalis & actualis: omnis quoque peccatæ, quæ pro ipsa culpa debetur. ibid.

CONCL. II. Homini adulto accedenti ad Baptismum sine peccato mortali actuali cum solo originali, non est necessaria penitentia formalis, ut recipiat illius peccati remissionem; sed sufficit voluntaria susceptio Baptismi ex amore Dei super omnia, aut spe retributionis æternæ. pag. 290.

CONCL. III. Sine Baptismo, aut ejus voto post Evangelium promulgatum nulli unquam contigit justificatio extra casum Martyrij. pag. 296.

CONCL. IV. Baptismus ab institutione sua fuit utilis; cepit autem obligare Hierosolymis in die Pentecostes, quando primùm Apostoli solemniter Evangelium prædicaverunt; in alijs autem locis deinceps, sicut eis prædicabatur. pag. 303.

SECTIO QUARTA.

De Subjecto & præcepto Baptismi. pag. 310.

CONCL. I. Puer extra uterum matris est capax Baptismi. ibid.

CONCL.

INDEX DISPUTATIONUM.

- CONCL. II. Baptismus in re, extra casum Martyrij, & alterius extraordinariæ providentiæ divinæ, ut sanctificationis in utero, aut præservationis à peccato originali, est parvulis simpliciter medium necessarium ad salutem. pag. 312.
- CONCL. III. In extrema necessitate tenetur quilibet parvulum baptizare jure naturali charitatis, etiam cum certo periculo vitæ; si sit probabilis spes eum juvandi, & mors mea non sit futura causa gravioris mali. In gravi necessitate cum jactura partis fortunarum; & si fuerit pater, Dominus aut Pastor, etiam cum jactura vitæ. pag. 317.
- CONCL. IV. Consuetudo obligat graviter parentes Christianos, & in eorum defectum Dominos ac Pastores, ut primâ opportunitate parvulis procurent Baptismum. pag. 322.
- CONCL. V. Baptismus parvulorum; etiam contradicente utroque parente infideli, semper valet; licet autem, si parentes sint mancipia Christianorum, aut alter eorum consentiat. pag. 323.
- CONCL. VI. Per Baptismum parvulorum nulla fit injuria parentibus infidelibus penitus contradicentibus. pag. 326.
- CONCL. VII. Per se loquendo extra articulum mortis licetè baptizantur pueri infidelium contra voluntatem parentum, saltem accedente consensu Principis. pag. 327.
- CONCL. VIII. Adultis sufficit ad justificationem, adeoque ad salutem, Baptismus in voto, id est, perfecta contritio, vel amor Dei super omnia. pag. 337.
- CONCL. IX. Adulti sufficienter instructi, si desit justa causa; jure divino Baptismi susceptionem diu differre prohibentur; convenit equidem duo Baptismi solemnem tempora, etsi multi adhuc restent menses, expectari. pag. 339.
- CONCL. IV. Potest unus minister simul plures baptizare applicando omnibus simul materiam & dicendo: *Ego vos baptizo* &c. validè semper, licetè non nisi in necessitate. pag. 357.
- CONCL. V. Plures unum validè possent baptizare equidem vix unquam licetè baptizant. *ibid.*
- CONCL. VI. In utroque casu, sive quando unus plures; sive quando plures unum validè baptizant, sunt plura Baptismata. pag. 362.
- CONCL. VII. Oportet baptizantem esse personaliter distinctum à baptizato ad hoc ut Baptismus valeat. pag. 365.
- CONCL. VIII. Non licet iterare Baptismum; & etiam si iteretur, de facto non habet effectum. pag. 366.
- CONCL. IX. Baptismus nequidem conditionatè est repetendus, dum non suppetit rationabilis timor invaliditatis: qui non adest indiscriminatim eo ipso quòd puer sit baptizatus ab hæretico vel obstetrice; nec abest eo ipso quòd infanti exposito sit affixa scedula. pag. 369.
- CONCL. X. Rebaptizans scienter & publicè ipso facto incurrit irregularitatem, quæ impedit susceptionem aliorum Ordinum, non ita ministerium ante susceptorum. Rebaptizatio prohibetur utrumque. pag. 371.

SECTIO SEXTA.

De Ceremonijs Baptismi. pag. 578.

- CONCL. I. Proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia. pag. 379.
- CONCL. II. In Baptismo solemnem adhiberi debet Patrinus; in privato non potest. pag. 381.
- CONCL. III. Patrinus in jure dicitur, qui intentione exercendi hanc ceremoniam secundum quod in Ecclesia Catholica fit, tangit physicè (immediatè, vel medijs vestibus, linteis, aut etiam disco, per se, vel per procuratorem) baptizatum, aut tempore Baptismi, aut statim postquam à Sacerdote levatur de fonte, ubi motus est sic baptizare. pag. 382.
- CONCL. IV. A munere susceptoris jure positivo arcentur, Primò Abbates & Monachi. Secundò infideles; id est, non baptizati. Tertiò proprii parentes. Attamen validè suscipiunt. pag. 386.
- CONCL. V. Unus tantum, sive vir sive mulier juxta sacròrum Canonum instituta; vel ad summum unus & una baptizatum de Baptismo suscipiant. *ibid.* pag. 391.
- CONCL. VI. Si nullus, vel plures quàm duo designentur Patrini, & admittantur, quotquot simul tetigerint, contrahunt cognationem. pag. 392.

** 3

SECTIO

INDEX DISPUTATIONUM.

SECTIO SEPTIMA.

De Baptismo Sanguinis seu Martyrio.
pag. 397.

- CONCL. I. Martyrium est mors illata pro fide Christi, aut vera virtute. pag. 397.
CONCL. II. Ad Martyrium verum & proprie dictum requiritur mors, violenter illata non resistenti. pag. 403.
CONCL. III. Effectus Martyrij est gratia justificationis quasi ex opere operato, ac plenaria culpæ

& pœnæ remissio, si subjectum debite sit dispositum. pag. 406.

CONCL. IV. Qualis dispositio requiritur & sufficit ad effectum Baptismi, talis requiritur, & per se sufficit ad effectum Martyrij. pag. 410.

CONCL. V. Recipitur effectus Martyrij cum per vulnera aut cruciatum homo naturaliter certo ad mortem disponitur: adeoque pluries aliquem posse Martyrem fieri putamus. pag. 414.

CONCL. VI. Privilegium Martyrij extitit ab initio mundi. Raro Martyrium est in præcepto. Nec licet se ad illud offerre citra justam causam. pag. 416.

DISPUTATIO III.

DE SACRAMENTO

CONFIRMATIONIS.

SECTIO PRIMA.

DE Essentia Confirmationis. pag. 420.

- CONCL. I. Confirmatio est verum ac proprium novæ Legis Sacramentum. pag. 421.
CONCL. II. Sacramentum Confirmationis institutum fuit à Christo quoad materiam & formam in nocte ultimæ Cœnæ, quoad ministrum Joannis 20. pag. 424.
CONCL. III. Materia remota est Chrisma compositum ex oleo oliivæ & balsamo, & sanctificatum specialiter ab Episcopo, vel ab alio, cui talis sanctificatio poterit committi. pag. 429.
CONCL. IV. Ad valorem chrismatis necessaria est benedictio Episcopi, vel alterius cui illa benedictio committi poterit. pag. 438.
CONCL. V. Materia proxima Confirmationis est unctio in fronte per modum crucis, ex præcepto Ecclesiæ facta immediate pollice dextro. pag. 446.
CONCL. VI. Forma ordinaria Confirmationis est hæc: *Signo te signo crucis, & confirmo te Chrismate salutis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.* Valet forma Græcorum: *Signaculum doni Spiritus sancti.* Quidni & ista: *Confirmo te?* pag. 449.
CONCL. VII. Nec ratio nec auctoritas convincit Apostolos aliquando confirmasse per nudam manuum impositionem. pag. 454.

SECTIO SECUNDA.

De Effectu & Ministro Confirmationis.
pag. 460.

- CONCL. I. Confirmatio confert specialia auxilia gratiæ ad feliciter consummandum certamen fidei. ibid.
CONCL. II. Ordinarius minister Confirmationis est omnis, & solus Episcopus legitime consecratus. pag. 463.
CONCL. III. Ut quis non solum valide, sed etiam licite, Sacramentum Confirmationis administret, præter potestatem Ordinis Episcopalis, etiam requiritur potestas jurisdictionis. Unde Episcopus confirmans alienos subditos, absque licentia Ordinarij illorum, vel confirmans in aliena Diocesi sine licentia Ordinarij loci peccat mortaliter. pag. 470.
CONCL. IV. Minister extraordinarius Confirmationis ex dispensatione Pontificis est simplex Sacerdos. pag. 472.
CONCL. V. Commissio sive dispensatio pontificia administrandi Sacramentum Confirmationis non expirat morte Pontificis. Nequit fieri alteri quam Sacerdoti. pag. 480.
CONCL. VI. Pontifex graviter peccat delegando sine justa causa potestatem administrandi Sacramentum Confirmationis simplici Sacerdoti. An autem quod factum fuerit valeat, sub iudice lis est. pag. 481.

SECTIO

INDEX DISPUTATIONUM.

SECTIO TERTIA.

De Suscipientibus Confirmationem.
pag. 486.

CONCL. I. Omnis, & solus baptizatus non confirmatus validè suscipit Sacramentum Confirmationis. ibid.

CONCL. II. Sacramentum Confirmationis non iteratur. pag. 490.

CONCL. III. Ut quis licitè Confirmationem suscipiat requiritur, & sufficit status gratiæ. pag. 492.

CONCL. IV. Per se loquendo nemo obligatur, saltem graviter, ad suscipiendam Confirmationem: bene per accidens ratione scandali, aut alterius circumstantiæ, v. g. instante certamine fidei. pag. 493.

CONCL. V. Qui accipit primam Tonsuram & ceteros Ordines sine Confirmatione non peccat saltem mortaliter. Neque Episcopus confirmans aut ordinans ipse non confirmatus. pag. 497.

CONCL. VI. Patrinus Confirmationis alius fit extra necessitatem à Patrino Baptismi; unus tantum, isque confirmatus. Potest esse Monachus vel Monialis absque gravi peccato. pag. 500.

PRIVILEGIUM
REGIS HISPANIARUM.

PHILIPPI IV. Regis Hispaniarum &c. Privilegio cautum est, ne quis *Theologiam Sacramentalem, Scholasticam & Moralem Auctore F. JOANNE BOSCO Ordinis FF. Minorum S. Theologiæ Lectore Iubilato* in toto vel in parte, conjunctim vel divisim imprimat, aut alibi impressam, in hæc Ditiones importet, retineat, vel dividat, præter Typographum Juratum ab eodem Auctore deligendum; idque sub pœna confiscationis & amissionis Librorum, & insuper aliâ gravi multâ; ut latius patet in litteris patentibus desuper Bruxellæ in Supremo Consilio Brabantiae expeditis die 11. Junij Anno 1665. de more sigillatis & signatis.

LOYENS.

VIRTUTE præmissi Privilegij Regij do HIERONYMO NEMPÆO Typographo Lovaniensi facultatem imprimendi ac distrahendi Primam Partem meæ *Theologiæ Sacramentalis* primæ Editionis. Datum Lovanii die 23. Junij Anno 1665.

F. JOANNES BOSCO.

REVE-